

תת"ע 5101/04/11 - מדינת ישראל נגד שני כהן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 5101-04-11 מדינת ישראל נ' כהן
תיק חיצוני: 52200755743

בפני	כב' השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	שני כהן

הכרעת דין

האישום

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו ביום 18.3.11 בשעה 05:34, נהגה ברכב מספר רישוי 76-468-18 (להלן: "הרכב") בשכרות עקב סירוב לבצע בדיקת ינשוף עפ"י דרישת שוטר בניגוד לסעיף 62(ד) 64ב, 64ד(א) וסעיף 39א לפקודת התעבורה.

אפרט את השתלשלות העניינים בתיק:

ביום 18.05.2011 הורשעה הנאשמת בהעדר התייצבות ונדחה לטיעונים לעונש תוך הוצאת צו הבאה כנגד הנאשמת.

ביום 03.08.11 נדחתה בקשת ב"כ הנאשמת לבטל את הכרעת הדין, הצדדים טענו לעונש ונגזר על הנאשמת עונש של 1,800 ₪ קנס, 24 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי 3 חודשים לשלוש שנים והתחייבות על סך 7,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של נהיגה בשכרות, תחת השפעה ובפסילה.

ביום 30.10.2011 בוטל פסק הדין בהסכמת הצדדים ועל ידי ערכאת הערעור, כב' השופטת נוגה אוהד, והתיק הוחזר לבית משפט קמא לדיון מראשיתו.

ביום 30.11.2011 כפרה הנאשמת באמצעות בא כוחה בשכרות, בתקינות ובסירוב. כמו כן, הודתה בנהיגה וב"כ הנאשמת הודיע כי אין כל התנגדות שמותב זה ימשיך לדון בתיק.

נשמעה פרשת התביעה, פרשת ההגנה וסיכומים, ובתאריך 05.03.2013 ניתנה הכרעת דין המרשיעה את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

ביום 06.06.2012 ניתן גזר דין לאחר שהצדדים טענו לעונש, הנאשמת נפסלה לתקופה של 27 חודשים בניכוי פסילה מנהלית ופסילה שריצתה על פי גזר דין קודם, פסילה על תנאי של 3 חודשים לשלוש שנים, מאסר על תנאי של 7 חודשים לשלוש שנים להימנע מביצוע עבירה של נהיגה בשכרות, תחת השפעה ונהיגה פסילה וקנס בסך 1,800 ₪.

על פסק הדין הנ"ל הוגש ערעור.

בתאריך 02.03.2014 בוטל פסק הדין על ידי ערכאת ערעור והתיק הוחזר לבית משפט קמא להבהרה/זימון עדים בנוגע לליבון סוגיית תשובתו של מפעיל המכשיר במהלך חקירתו לגבי הנשיפה של 1.7 ליטר במשך 6.2 שניות שנתנה הנאשמת ועל פי תוצאת המכשיר הנשיפה הייתה אסורה.

בדין שהתקיים ביום 22.07.2014 הודיעה התביעה כי בכוונתה לזמן את עד התביעה ערן דקל, ולאחר שמיעת עדותו ומתן אפשרות לצדדים לזמן עדים נוספים, כולל חוות דעת מומחה, הגישו הצדדים סיכומים בכתב.

פרשת התביעה

מטעם התביעה העידו:

שאול כהן (להלן: "**עת/1**") שוטר תנועה, מפעיל ינשוף מוסמך - העיד על פי הרישומים שערך וסיפר, כי הנהגת הועברה אליו ע"י השוטר תומר אבן-פז. סיפר כי התחיל את הבדיקה בשעה 07:05, ערך לנאשמת בדיקה פעמיים והיא הכשילה אותה כי לא נשפה כראוי, וזאת לאחר שהסביר לה כי עליה לתת ליטר אוויר ונשיפה חזקה, וכי במידה ותכשיל את הבדיקה היא עלולה לקבל שנתיים פסילה ויראו אותה כשכורה (ע' 11 שורה 29).

העד הוסיף, כי הנאשמת ביקשה שייקחו אותה לבדיקת-דם, כי היא מכשילה את הבדיקה וזאת תוך כדי שהיא צעקה, ניבלה את פיה והתייחסה בזלזול, הדליקה סיגריה למרות שנאמר לה כי חל איסור לעשן במקום.

עוד הוסיף, כי ביצע בדיקת-כיול והמכשיר היה תקין (ע' 13 ש' 14).

באמצעות העד הוגש העתק צילומי פלט כיול **ת/1**, פלטי בדיקה **ת/2**, דין וחשבון **ת/3**, מזכר **ת/4**, העתק צילומי של תעודת בלון **ת/5**, העתק צילומי של יומן ההפעלה **ת/6**.

בחקירתו הנגדית מסר, כי אינו זוכר שעה מדויקת של רישום המזכר וציין שכנראה טעה ברישום התאריך 20/3 והוא משער, כי נרשם זמן קצר לאחר האירוע. העד הוסיף, כי לא יודע אם הנאשמת שתתה מים ושהשוטר תומר אבן-פז שמר

עליה לפחות 15 דקות במהלכן היא לא שתתה.

רפי מולא (להלן: "ע"ת/2") איש מעבדה אשר ערך תע"צ (ת/7), טופס ביקורת תקופתית מיום

26.12.10 (ת/8), באמצעותו הוגש כרטיס מכשיר (ת/9) תעודת-בלון (ת/10).

העד העיד, כי עפ"י ת/8 המכשיר תקין והביקורת תקפה למשך 6 חודשים. העד הסביר משמעות המילה ERROR75 ואמר כי, ברגע שיש נתק בצינור הנשיפה המכשיר ייחסם למדידה. כמו-כן, הסביר משמעות EC SENSOR ותופעת שקיות הניילון משתרברבות לצינור הנשיפה, לא יודע אם למכשיר הספציפי הייתה תקלה ובמקרה זה לא הייתה חסימה, כי לא הייתה ולא דווח על תקלה כזו.

תומר אבן-פז (להלן: "ע"ת/3"). ערך הזמנה לדין בכתב אישום (ת/11), דוח עיכוב (ת/12), דוח פעולה באכיפת נהיגה בשכרות (ת/13) ודוח פעולה נוסף (ת/14). סיפר, כי עצר את הרכב בשעה 05:34 לביקורת שגרית במחסום, ראה את הנאשמת נוהגת. לנהגת לא היה רישיון תקף ונרשמה לה הזמנה לדין כאשר במהלך הרישום, היא צעקה עליו והוא הריח ריח אלוהול מפייה.

על פי ת/14 הנאשמת הכשילה את בדיקת הנשיפון 6 פעמים ובפעם השביעית הייתה אינדיקציה לשכרות והנאשמת עוכבה לתחנה לבדיקת ינשוף.

העד ציין, כי הנאשמת הכניסה לפיה מסטיק כשנכנסה לניידת והוא אמר לה לזרוק ולא לאכול או לשתות והיא סירבה לשתף פעולה בבדיקת המאפיינים וביקשה לצאת לשירותים והלכה בלווי השוטרת בן-לולו, אשר מסרה לו, כי הנאשמת שתתה מים מהברז למרות שנאמר לה לא לעשות כן והוא נאלץ להמתין בין 15-20 דקות, אז הועברה לע"ת/1. לטענתו, כל זה קרה כאשר היו בחדר סיירי תנועה, שם נמצא הינשוף. בנוסף ציין, כי היא סירבה לחתום על כל המסמכים שביקש.

בחקירה נגדית, השיב העד, כי יחד איתו הייתה שוטרת בשם יוליסה דקסיס והוא מניח שהיא ראתה אך אינו זוכר. העד אישר, כי בסעיף 8 הנאשמת הסכימה לבדיקה, אולם מהרגע שהוא ביצע לה בדיקת ינשוף היא סירבה והבהיר כי היא נשפה 7 פעמים נשיפון וכי הוסבר לה כיצד לבצע בדיקה (עמ' 26) ומשמעות הסירוב, הן על ידו והן על ידי עד תביעה 1, וכי היא לא נשפה באופן תקין ורציף.

שירן בן-לולו (להלן: "ע"ת/4") ערכה מזכר (ת/15). לוותה את הנאשמת לשירותים עפ"י בקשת ע"ת/3 שם הנאשמת הכניסה מים לפיה, שתתה מים, ביקשה ממנה להפסיק, כי היא משבשת בדיקה והיא קראה לשוטר. הנאשמת החלה להתווכח איתה וניסתה לפתוח שוב את הברז. היא סירבה לענות על השאלות, סירבה לשתף פעולה, קיללה, צעקה, קמה והלכה בניגוד להוראותיו לצורך שמירת קשר-עין.

ערן דקל: בהתאם להחלטת הערעור מיום 02.03.2014 זומן למתן עדות מר ערן דקל - טכנאי אלקטרוניקה ומעבדה. הסביר כי על מנת שנשיפה תהיה תקינה צריך שנפח הנשיפה יהיה לפחות 1.5 ליטר, זמן הנשיפה לפחות 3 שניות ושתהיה נשיפה רצופה. כמו כן, הסביר שנשיפה אסורה הינה נשיפה שלא ננשפה בזמן. עוד הסביר העד כי ערך ניסוי

בתאריך 22.07.2014 בשעה 07:12, ולפי הפלט הוא נשף נשיפה בנפח של 1.7, זמן הנשיפה 7.8 שניות, אף הפסיק לשנייה את הנשיפה ותוצאת המכשיר הייתה כי הנשיפה אסורה.

בחקירתו הנגדית הסביר, כי אין מדובר בתקלה במכשיר אלא בהכשלת בדיקה, ובמשך 14 שנים במעבדה לא נתקל במקרה שלא יצאה תוצאה כאשר ניתנה נשיפה רצופה בנפח ובזמן הנכון.

פרשת ההגנה:

הנאשמת בחרה להעיד.

מאשרת כי נעצרה ע"י שוטר ושוטרת בטענה כי הרכב גנוב, היא הגישה להם תלונה, כי הלוחיות של הרכב נגנבו, היא חיכתה והשוטרת קיללה אותה בערבית, אז התפתח ויכוח ונאמר לה, כי יש חשש לשכרות והיא נלקחה לתחנה. שם נאמר לה שאסור לה לאכול, לשתות ולעשן כ- 3 שעות. היא עשתה מס' בדיקות והמכשיר הוציא פלט וטענו, כי היא מסרבת וייקחו אותה לבדיקה. עשתה בדיקת מאפיינים למעט הטיית הראש אחורה, כי היא סובלת מסחרחורות, לקחו אותה שוב לינשוף, עשתה 4-5 פעמים. הנאשמת טוענת שכל מה שביקשו ממנה עשתה ואף התחננה לבדיקת דם, לא נראה לה שקיללה, לא השפילה ולא ביזתה, לא הדליקה סיגריה, הכניסה מסטיק, לפני שעלתה לניידת והוציאה אותו ברגע שנאמר לה, לא שתתה בשירותים והמתינה עוד 20 דקות. בנוגע להסבר על משמעות הסירוב מסרה, כי השוטר שאול אמר לה: "אם אני לא אנשוף זה לא לטובתי והעונש יהיה כפול" (עמ' 37 ש' 28 ו-32 ועמ' 38 ש' 3).

לאחר החלטת בית משפט המחוזי מיום 02.03.2014 לא הביאה ההגנה כל עדות ו/או הוכחה אחרת.

דין ומסקנות

לאחר ששמעתי את עדי התביעה, המסמכים שהוגשו, עדותה של הנאשמת והתרשמתי מהופעתם בפני שוכנעתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה.

אין מחלוקת כי הנאשמת נהגה ברכב.

אין מחלוקת שנאמר לה, כי קיים חשד לשכרות והיא נלקחה לתחנה.

אין מחלוקת כי נאמר לה שאסור לה לאכול, לשתות ולעשן.

אין מחלוקת כי ביקשו ממנה לבצע מבחני ביצוע והיא טענה כי סובלת מסחרחורת עקב בעיות בעמוד השדרה ואינה יכולה להטות את הראש לאחור, אולם לא צורף אישור רפואי מתאים.

אין מחלוקת כי ביצעה בדיקת נשיפון אשר הראתה אינדיקציה לשכרות (ע' 22 שורה 34 וע' 34 ש' 5) וכן ביצעה בדיקה בינשוף.

לטענת המאשימה הנאשמת סירבה לבצע את בדיקת הינשוף בכך שהכשילה את הבדיקות.

התביעה תמכה את גרסתה בפלטי נשיפה של הנאשמת, מהם עולה כי הנשיפות שמסרה הנאשמת היו פסולות, לא מספיקות, אסורות ולא נתנה מדידה תקינה.

כמו כן, תמכה המאשימה את גרסתה בעדותם של עדי התביעה שהעידו על כך שהנאשמת התנהגה באופן שיש בו כדי להכשיל את הבדיקה.

כך למשל העידו עדי התביעה שהנאשמת הכשילה את בדיקת הנשיפון מספר פעמים, עישנה, רצתה ללכת בניגוד להוראות על מנת לשמור על קשר עין, שתתה מים ולא נשפה נשיפה תקינה ורצופה (עמ' 26 שורה 1-10 ועמ' 12 שורה 1-3).

הנאשמת, אף סירבה לבצע מבחני הביצוע מטענות רפואיות, סירבה לענות על תחקור חשוד, קיללה, צעקה והתייחסה בזלזול (עמ' 12, ש' 1-3).

עד תביעה אבן פז מסר כי הנאשמת סירבה לענות על כל שאלות ולא שיתפה פעולה עם החקירה (עמ' 24, ש' 2 ושורה 20-22), קיללה את השוטרת שעבדה עמו, קמה והלכה בניגוד להוראותיו.

הנאשמת סירבה לענות לתחקור חשוד (ע' 36 ש' 21).

מאידך, הנאשמת טוענת כי עשתה כל מה שביקשו ממנה, לא הדליקה סיגריה, הכניסה לפיה מסטיק לפני שנאמר לה שלא לעשות כן והוציאה אותו מפיה מיד לאחר שביקשו ממנה (בעניין המסטיק - עדותה תואמת את עדותו של עד תביעה אבן פז). כמו כן, מכחישה ששתתה מים.

הנאשמת טוענת כי שתתה רק קולה ומים ולא שתתה אלכוהול, אולם, לא יכולה להסביר את תוצאת בדיקת הנשיפות (ע' 37 ש' 1-2; ע' 36 ש' 23).

הנאשמת אישרה כי הרימה קולה כיוון שהיא בחורה מתלהמת (ע' 34 ש' 21) ולא רגועה מטבעה (ע' 37 ש' 2) ויש בכך חיזוק לראיות התביעה בעניין התנהגותה באירוע.

הנאשמת אישרה כי הלכה לשירותים, אולם טוענת כי לא שתתה מים. אינני מקבלת את טענתה. עדותה של השוטרת מתיישבת עם הגיונם של הדברים, אחרת אין טעם להמתנה נוספת של עוד 20 דקות.

הנאשמת ציינה, כי הקליטה את האירוע אולם לא צרפה הקלטה כאמור.

הנאשמת ציינה, כי אמרו לה שאם לא תנשוף זה לא לטובתה והעונש יהיה כפול וששאל הסביר לה על כך (ע' 37 ש' 28; ע' 38 ש' 3), ובכך יש כדי לחזק גרסת התביעה בעניין מתן הסבר לנאשמת על משמעות הסירוב.

הנאשמת העידה "אני הסכמתי, עשיתי את הבדיקה פעם סירבתי פעם הסכמתי" (הדגשה שלי מ.כ.), שאל הסביר לי, הגעתי לחדר והיה זה שעשה את הבדיקה, הוא הסביר לי, תומר היה בחדר " (עמ' 38 ש' 5-6).

עד התביעה שאול כהן העיד כי הנאשמת לא נשפה כראוי על אף שהסביר לה כיצד לעשות את הבדיקה (עמ' 11 ש' 21-22).

העד אישר כי הנאשמת שיתפה פעולה אולם תשובתו מתייחסת לנשיפה אחת של 6.2 שניות, והסביר כי לא היה מספיק על פי המכשיר (עמ' 13 ש' 15-18).

העד אבן פז שהיה עם המפעיל, עד תביעה 1, העיד כי הנאשמת לא נשפה בצורה תקינה, רציפה עד שהמכשיר מסמן שאפשר להפסיק והשוטר מורה לה להפסיק (עמ' 26 ש' 5-6).

בעניין אי מתן נשיפה תקינה יש להזכיר:

בפס"ד ת"ת 9186-08 מ"י נ' בוטה" נקבע:

"בדיקת הנשיפה היא בדיקה פשוטה ביותר, במהלכה מתבקש הנבדק לנשוף כמות מסוימת של אוויר מריאותיו אל תוך פיית מכשיר הינשוף, והמכשיר מודד את ערכי האלכוהול באוויר הנשוף. מאחר ומדובר בבדיקה כה פשוטה לביצוע, כישלון הבדיקה מזקף לחובתו של הנבדק. ובמילים אחרות, בהעדר סיבות שיש בהן כדי להסביר את הכישלון בבדיקה (בדרך כלל סיבות רפואיות), חזקה כי ביקש הנבדק להכשיל את הבדיקה."

ובבש"פ 6812/07 "לירן ברק כהן נ' מ"י" (פורסם בנבו, 5.9.07), דן ביהמ"ש העליון בסוגיה, במסגרת ערר על החלטה לפסול את רישיון הנהיגה של העורר עד לתום ההליכים נגדו, וקבע כך:

"סע' 64 ב(א1) לפקודת התעבורה מקים סמכות לשוטר לדרוש מנהג דגימה של אוויר הנשוף מפיו לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול. סירובו של נהג לבצע בדיקה כאמור מקים נגדו חזקה שנהג בשכרות, וזאת מכוח סעיף 64 ד לפקודת התעבורה. העובדה כי העורר נשף כמות שאינה מספקת למכשיר ה"ינשוף", שבעטייה לא סיפק המכשיר תוצאות, נתפסת לכאורה כסירובו של העורר להיבדק. העורר טוען כי לא כך הדבר, הואיל ומחלת האסטמה ממנה הוא סובל היא שגרמה לכישלון הבדיקה. דומה כי הטענות בדבר מחלתו של העורר, השפעתה על יכולת הנשיפה שלו והמסמכים שצירף בעניין, ראוי להן שיתבררו בערכאה הדיונית האמונה על בירור הראיות לעומקן."

ובב"ש 2136/08 (מחוזי חיפה) "איליה וולר נ' מ.י." קבע כבוד השופט יצחק כהן:

"בדיקת הנשיפה היא בדיקה פשוטה, ותחילה מוסבר לנהג מה עליו לבצע. במהלך הבדיקה מתבקש הנהג לנשוף כמות מסוימת של אויר מריאותיו אל תוך פיית המכשיר, והמכשיר מודד את ערכי האלכוהול באוויר הנשוף. כיוון שהבדיקה היא כה פשוטה, לא צפוי שמי שמבצע אותה בתום לב יכשל בה. אם הבדיקה נכשלה, יש איפוא לחפש את הסיבות לכישלונה, ואלה תהיינה בדרך כלל סיבות רפואיות, המונעות מהנבדק לנשוף את כמות האוויר הדרושה לבדיקה".

ובהמשך הוסיף "כיוון שמדובר בבדיקה פשוטה ביותר, ובהנחה שהוסבר לנהג מה עליו לעשות בבדיקה, הרי שבהעדר סיבות המסבירות את כישלון הבדיקה, כישלון הבדיקה מדבר לחובתו של הנהג. מוכן אני אף להעז ולומר, שעל רקע פשטות הבדיקה, בהעדר סיבות המסבירות את כישלון הבדיקה, נוצרת חזקה, לפיה, לכאורה, הנבדק ביקש להכשיל את הבדיקה או לא היה מסוגל לבצעה בשל היותו שיכור. כמובן, שבמסגרת הבאת הראיות בתיק העיקרי, יוכל המשיב לסתור חזקה זו, ולהראות, כי כישלון הבדיקה אינו נובע מהכשלתה המכוונת על ידו".

בנוגע לבקשת הנאשמת לבצע בדיקת דם, לאור השתלשלות האירוע, לא מצאתי שזה המקרה שעל השוטר לשקול ביצוע בדיקה אחרת. מה גם שסוגיה זו הוכרעה ברע"פ 8624-11 "עזרא אליסי נ' מ"י" מיום 11.12.11, שם קבע ביהמ"ש העליון ברשות כב' השופט רובינשטיין:

"הרשות לדרוש בדיקת נשיפה עומדת לבדה ללא קשר לסוגים אחרים של בדיקות, כגון בדיקת דם. אם מעוניין שוטר לדרוש בדיקה מסוג אחר כגון, בדיקת דם או שתן בידו לעשות לפי סעיף 64ב(ב), ובכך גם בדיקת רוק (לפי סעיף 64ב(א2)). הרשות לדרוש בדיקת נשיפון לעצמה והרשות לדרוש בדיקה אחרת עצמה. השוטר רשאי לבחור בבדיקה, ואינו כפוף אלא לתנאים ולמגבלות שבסעיפים עצמם ובוודאי לא לסוג הבדיקה שמעוניין בה הנבדק".

ובהמשך:

"הסמכות לבחור את סוג הבדיקה נתונה איפוא לשוטר בכפוף לתנאים שבהסדרים השונים, כגון "חשד סביר". בחירתו של שוטר היא חלק משיקול דעתו המקצועית בהתאם לנסיבות".

אוסף כי הנאשמת סירבה לענות על השאלות במהלך עדותה בבית משפט (עמ' 32 ש' 12-15).

אין באי הבאת השוטר יולי דיקסוס, כדי להכשיל או לפגוע בהגנתה של הנאשמת שיכולה הייתה לזמנה להעיד.

מהעדויות שהובאו בפניי התרשמתי כי הנאשמת סירבה לבדיקת הינשוף בכך שהכשילה את הבדיקה.

כמו כן, התנהגותה של הנאשמת במהלך כל האירוע העידה על סירוב לשתף פעולה ולבצע את הבדיקות כפי שהוסבר

לה.

בנוגע לטענה שבגינה הוחזר התיק לבית משפט להבהרה/שמיעת עדים, לאחר שעיינתי במסמכים, בפסיקה רלבנטית ושמעתי את עדותו של טכנאי המעבדה, מצאתי לדחות את הטענה.

בית משפט מחוזי קבע בעפ"ת 25457-04-10 "מ.י. נ' עוזרי":

"בית משפט קמא במותב תלתא - ידיו רב לו בכגון דא - שקד על מלאכתו לעשותה בנחישות, במקצועיות, במסירות. תמימי דעים אנו עם בית משפט קמא בקביעתו הבסיסית על חזקת האמינות של הינשוף; "המכשיר מבצע מלאכתו כהלכה ובאופן מדויק במרבית המוחלטת של המקרים (עמוד 117 לפסק הדין)..."

ברם, כמו בית משפט קמא, גם דעתנו-שלנו נחה בסופו של דבר לגבי חוקיות הבדיקות שמבצע הינשוף ולגבי מהימנותן. ודוק: כשל מקומי, טעות בתפעול או בתחזוקה, הם מן הדברים הבלתי נמנעים. אך הם טעוניהם הוכחה פרטנית ממוקדמת באופן מותאם לנסיבות כל עניין ועניין. כיוצא בזה, בכל גולגולת דקה מן דקה, אדם חולה או בעל מאפיינים חריגים וייחודיים, יוכל תמיד לטעון ולנסות להוכיח כי מתקיימות בעניינו הנסיבות החריגות. אך בהיבט הכולל, לפי טיבו של המכשיר ובהתאם לתורת הפעלתו ותחזוקתו, המכשיר אמין, חוקי וראוי לשמש אכיפה בפלילים בתחום שאליו נועד..."

המדובר במכשיר אשר מעבד תוצאות באופן אוטומטי ויש עליו חזקת תקינות והתביעה הוכיחה כי המכשיר היה תקין.

על פי הנתונים של המעבדה, המכשיר עבר ביקורת תקופתית וכן בדיקת הכיול הייתה תקינה.

ההגנה לא הביאה כל חוות דעת רפואית המעידה על קושי בביצוע הבדיקה ו/או חוות דעת מקצועית המעידה על תקלה או אי תקינות בתוצאות הנשיפות ו/או כל הוכחה אחרת הסותרת את עדותם של עדי התביעה כי הנאשמת לא נשפה כראוי ובאופן לא רציף, על כן, לא נותר לי אלא לראות את הנאשמת כמי שסירבה לבצע את הבדיקה.

עיינתי בפלטי בדיקת הנשיפות של הנאשמת מספר 5545 הכולל שתי נשיפות, האחד בשעה 07:06 תוצאת הנשיפה פסולה, נפח נשיפה לא מספיק והשנייה בשעה 07:07 תוצאת נשיפה פסולה, נשיפה אסורה, נפח הנשיפה 0.8 וזמן הנשיפה 4.1.

התוצאה על פי פלט 5545 הייתה נשיפה אסורה כי המדידה לא היתה תקינה.

בפלט בדיקה מספר 5546 נשפה הנאשמת בשעה 07:17 נשיפה פסולה ואסורה, בשעה 07:18 נשיפה פסולה, נפח נשיפה לא מספיק, ובשעה 07:19 נשיפה פסולה, נשיפה אסורה, כאשר נפח הנשיפה הייתה 1.7 וזמן הנשיפה 6.2.

התוצאה של הבדיקה 5546 הייתה נשיפה אסורה כי המדידה לא היתה תקינה.

עמוד 8

מהנתונים הנ"ל עולה, כי רק במקרה אחד בלבד נתנה הנאשמת נפח נשיפה מספיק מעל 1.5 זמן הנשיפה מעל 3 שניות, אולם, בשים לב לחזקת תקינות של המכשיר ועדותם של עדי התביעה, כפי שפורטו הנאשמת הכשילה את הבדיקה, לא נשפה כראוי נשיפה רצופה.

אין מחלוקת שעל פי הנתונים, הנאשמת נתנה נשיפה אחת בלבד, עם נפח זמן מספיק, אולם, לא די בנשיפה אחת, אלא יש צורך בשתי נשיפות על מנת שתהיה בדיקה תקינה.

התביעה הוכיחה כי הנאשמת לא נתנה נשיפה רצופה ובמקרה זה הנטל להוכיח אחרת עובר לנאשמת.

הנאשמת לא העידה כי אכן נתנה נשיפה רצופה ולא הביאה כל הוכחה אחרת כגון חוות דעת אשר יכולה ולו לעורר ספק באשר לתקינות המכשיר במקרה הספציפי.

לאור הנתונים הנ"ל מצאתי לקבל את גרסת התביעה שלא נסתרה ולדחות את טענת ההגנה.

לאור כל האמור לעיל מצאתי, כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר כי הנאשמת ביצעה את העבירה המיוחסת לה והחלטתי להרשיע את הנאשמת.

ניתנה היום, ב' טבת תשע"ו, 14 דצמבר 2015, בהעדר
הצדדים.